

Prof. Dr. Muzaffer GÜRAKAR Anısına...

Prof. Dr. Hakan ŞENTÜRK

Değerli hocam, Prof. Dr. Muzaffer Gürakar'ı kaybettik.

Muzaffer hoca, Türk Gastroenteroloji ve Hepatolojisi'nin evolüsyonunda aktif rol oynamış, çok kendisine özgü bir insandı. Kendisi ile ilk kez 1984'de son yıl İç Hastalıkları Asistanı iken tanıştım. İhtisasımın son yılındaydım. Bana "gel ihtisasının son altı ayında benimle çalış" dedi ve 30 yıl devam edecek süreç başladı. Her aşamada arkamda olduğunu hissettirdi bana, iş hayatımdaki tartışmasız en önemli insandı. Altı ay kendisi ile çalıştıktan sonra bana tüm samimiyeti ile "Abi sende at var, meydan yok, seni ben İngiltere'ye göndereyim" dedi ve hayatımda ilk kez 28 yaşında, yurt dışına çıktım ve otobüsle Londra'ya gittim.

Merhum, en iyi nasıl tarif edilebilir ? "Sınırsız bir gayret, destek, ve açıklık".

Türk hepatolojisi'nin gelişmesi için elinden ne geliyorsa yaptı. Zorunlu hizmetten sonra Cerrahpaşa'ya döndüğümde, Prof. Dr. Mehmet Haberal Türkiye'deki ilk karaciğer transplantasyonunu yapmıştı. Beni Ankara'ya gönderdi. Sağolsun Sayın Haberal, büyük bir nezaketle beni hastanın yanına götürdü, uzun açıklamalarda bulundu. Hocamız daha sonra Cerrahpaşa'da karaciğer nakli için kolları sıvadı ve nihayet 1988'de Osman Faruk Şenyüz ilk nakli yaptı. Sevgil Osman da Muzaffer hoca gibi kendisine özgü bir insandır, garip olmasa nakil yapılan hastanın yanına bir yatak atıp, orada yatıp kalkacaktı. Bizi de ful time odasında tutuyordu. Çok başarılı nakiller yaptı.

Daha sonra hocamın sağladığı cihazlar ve çok samimi desteğiyle 1989'da Cerrahpaşa'da ERCP'ye başladım. Yine kendisine ait cihazlarla laparoskopiyi de başlattık. Böylelikle kısa sürede çok yönlü bir ünite haline geldik.

Merhum Gürakar'ın en başarılı olduğu konu Uluslar arası ilişkilerdi. Bu ilişkilerle ülkemize, 1981'de ilk Ultrasonografi cihazını getirmişti. Tabii o zaman cihazın probunun hacmi, şu andaki mobil ultrasonografi cihazlarına eşitti ama yine de bir şeyler görünüyordu. Üç yıl sonra daha modern bir ultrasonografi cihazı getirtti.

Yılda en az bir kez uluslar arası bir toplantı düzenlerdi. Gelen konukların tüm yazışmalarını ve lojistiğini bizzat kendisi yapar, davetiyeleri bizzat dağıttırır. Gerçekten inanılmaz bir insandı. Yine de salonun dolmamasından endişe ederdi ve bir grup akraba filan da çağırırdı toplantı salonuna. Ama sonuçta hep salon dolardı bu defa akrabalara giderek "Abi allah razı olsun, siz artık gidin" diyecek kadar da samimiydi.

Asistanını, fellow'unu, yurt dışına göndermek isteyen ve kendisi gitmek arzusunda olanların ortak adresi Merhum Gürakar'dı. Bazılarının referans mektuplarını daktilo ile ben yazıyordum. Bazen bir gün içinde gidilecek yer ile telefonla görüşülüyor ve aynı gün referans mektubu ilgili arkadaşına, bizzat yapışkanı hocanın dilinden geçen zarfla veriliyor iş bitiriliyor. Yurt dışına gitmesine aracılık ettiği insanların haddi hesabı yoktu. Bunları hiç bir karşılık beklemeden yapardı.

İlk kez 1990'da Uluslar arası bir kongreye tebliğim kabul edildiğinde, beni defalarca tebrik etti. O yıl, İngilizce Tıp Fakültesi'nde ders verecek öğretim üyesine ihtiyaç vardı ve ben doçentlik imtihanına üç ay sonra girecektim. Dekanlığa benim için "Üç ay sonra docent olacağından ders verebilecektir" şeklinde bir yazı yazdı. Her konuda cesaretlendiren bir kişiliği vardı.

Kendisinden ne istense onu yerine getirmeyi iş kabul eder, ne gerekiyorsa yapardı. Zorunlu hizmet yaptığım Kara-

bük'de, Amerika Visa Qualifying imtihanlarını geçmişim ve direkt ABD'ne gitmeyi planlıyordum. Bir bayramı eşi ve torunu ile birlikte Karabük'de ben ve ailemle geçirdi ve beni önce Cerrahpaşa'ya gelmeye ikna etti ve bütün prosedürleri bizzat tamamladı, ben hiç bir şey yapmadım diyebilirim. Hayatımda bir daha bu kadar verici bir insanla karşılaşmadım.

Ünitemiz içinde viroloji laboratuvarı kurdu ve araştırma kitlelerinin çoğunu yurt dışından kişisel temaslara getiriyordu. Yurt dışından o kadar farklı endoskopik cihaz ve aksesuar getirmişti ki, ben bunları inceliyor, ancak bazılarını kullanabiliyordum. Beni kullanırken gördüğünde de "Oyna da bozma" diyordu.

Devrinin Avrupadaki tüm gastroenteroloji hepatoloji mentorları kişisel arkadaşıydı ve birlikte yurt dışına gittiğimizde bizi hava alanında karşılıyorlar, hocanın bavullarını taşıyorlardı. Bu özel ilişkileri sayesinde ülkemizden onlarca insan yurt dışında eğitim imkanına kavuştu.

Nihayet son günlerinde bile hastanede yataarken her işini kendisini yapıyordu. Elinde bavuluyla geliyor, giderken kendisi toplayıp gidiyordu. Hiç kimseye yük olmadı. İtiraf etmeliyim ki şu anda göz yaşlarına hakim olamıyorum. Nur içinde yat sevgili hocam, Türkiye Gastroenterohepatoloji'si seni her zaman saygıyla ve rahmetle anacaktır. Bir başka Muzaffer Gürakar gelecek mi? Sanmıyorum.

Işıklar Ülkesine Yolculuk...

Ali ÖZDEN

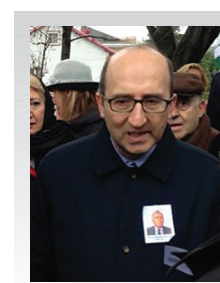
Zaman bizden hızlı ise biz zamanın dışında ve gerisindeyiz demektir. Artık zamana ayak uydurmaya çalıştığımız dönem geçmişte kaldı. Acılar içindeyiz, çünkü geçmişte kaldık, gelecek için ise umut tükendi. Bizi zamanın dışına atan bilim dışı, akıl dışı güçlerin gücüdür. Artık akademik kurumlar da zamanın içinde değil dışındadırlar. Varlığı ha var, ha yoktur. Bir zamanlar umut vardı, gelecekte sonsuza dek var olmak için. Bugün yine acılar içindeyiz. Bir değerimizi daha yitirdik. Dr. Muzaffer Gürakar'ı 20 Şubat 2014'te kaybettik.

Hoca Cumhuriyet'in Anadolu'da yaktığı çoban ateşleriyle aydınlığa kavuşmuş ve aldığı öğreti ile yaşamı boyunca elinden, gönlünden gelen her şeyi yapmıştır. Paranın esiri olmamış, bilimsel çizgide kalabilmek için çaba göstermiştir. Gençlerin yarınlara koşması için de her türlü desteği vermiştir. Hoca; Türk Gastroenteroloji Vakfı'mızın da kurucu üyelerindedir. Prof. Dr. Muzaffer Gürakar bu ülkede gastroenterolojinin yan dalı hepatolojinin hayata geçmesinde

emeği olan sayılı hocamızdan biridir.

Hoca neredeyse yaklaşık 50 yıl önce bilimde ilerlemenin yolunun belli konuda uzmanlaşma olduğunu gündeme getirmiştir. Bilim karşıtı güçler ise hala gastroenterolojide yan dalların oluşmasına karşı tavır koymaktadır.

Prof. Dr. Muzaffer Gürakar Cumhuriyet'in olanakları ile yetişmiş, bilime katkıda bulunmuş, Cumhuriyet'in kurtuluş

Ahmet GÜRAKAR

ve kuruluş felsefesine kol kanat olmuş bir hocamızdı. Oğlunu da bilim yolunda ilerlesin ve karaciğer hastalıkları konusunda insanlığa hizmet etsin diye yetiştirerek yarattığı sürece devamlılık getirmiştir. Hocam, nurlar içinde olasin, ışığa yolculuğunuz da Tanrı yardımcınız olsun. Saygılarımla...

Prof. Dr. Muzaffer Gürakar (Kısa hayat öyküsü)

İlk ve ortaokulu Aydın-Nazilli'de, liseyi İzmir Atatürk Lisesi'nde, tıp fakültesini 1952'de İstanbul'da bitirmiş, kardiyoloji ağırlıklı iç hastalıkları uzmanlığını 1952-1955 yıllarında Köln Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde, Profesör H. W. Knipping'in yanında tamamlamıştır. 1956-1963 yıllarında, İstanbul Tıp Fakültesi Cerrahpaşa I. İç Hastalıkları Kliniği'nde Ord. Prof. Dr. Muzaffer Esat Güçhan, Prof. Dr. Osman Barlas, Prof. Dr. Hakkı Ogan hocaların yanında asistan ve baş asistan olarak görev yapmıştır. Askerlik görevini 1959-1960 yılları arasında İstanbul-Haydarpaşa askeri Hastanesi'nde tamamlamıştır. 1964 yılında doçent, 1970 yılında profesör olmuş, kurucusu bulunduğu Cerrahpaşa İç Hastalıkları Karaciğer Hastalıkları bilim dalında 1970-1993 yılları arasında başkanlık görevinde bulunmuştur. Binlerce öğrenci, yüzlerce asistan yetiştiren, karaciğer, hepatit, karaciğer yağlanması üzerine çok sayıda makalesi ve kitabı bulunan Prof. Dr. Gürakar, emekli olduktan sonra dernek ve vakıf çalışmalarına ağırlık vermiştir.